

Bayer Zsolt: Szavazás után (3.)

2016 október 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Így fordulunk rá a 2018-as választásokra, mialatt ellenzékünk megpróbál triumfálni, és úgy tesz, mintha elért volna bármit is.

Miután a kormánypártok 2011-ben visszaállították az ötven százalék plusz egy szavazat érvényességi küszöböt (amúgy tessék mondani, melyik a demokratikusabb valójában?), a mostani népszavazás jogi értelemben érvénytelen. Ámde körülbelül 3,3 millió ember mondott nemet! És ennyien még soha, ismétlem: SOHA nem szavaztak egy irányba sem népszavazáson, sem pedig az általában sokkal magasabb részvételi arányú országgyűlési választáson!

Lássunk akkor néhány példát. Az MSZP ikonikusnak tekinti az 1994-es országgyűlési választásokat, amelyen utódpárként, negyvenöt év kommunizmus után, szabad választáson térhettek vissza a hatalomba, egyedül is kormányalakításra képes felhatalmazással. Nos, az MSZP 1994-ben az első fordulóban 1 689 081, a másodikban pedig 1 935 719 szavazatot kapott. Ez harmincegy, illetve negyvenöt százaléknak felelt meg. Tehát a párt, legnagyobb arányú győzelmekor csaknem 1,5 millióval kevesebb szavazatot kapott, mint ahányan most a nemre voksoltak.

Ezek a számok 2002-ben így alakultak:

Az első fordulóban az MSZP 2 361 9976 szavazatot kapott (42 százalék), a másodikban pedig 2 011 820 szavazatot (45 százalék).

A Fidesz ezzel szemben 2010-ben 2 743 626 szavazatot kapott, ami 54 százaléknak felelt meg, és gyakorlatilag az első fordulóban eldöntötte minden, s lett meg a párt kétharmados győzelme. Figyeljék a számot magát: 2 743 626 szavazat! Soha elítelte párt ilyen arányú támogatást nem kapott, ehhez képest már akkor és azóta is azt hallgatjuk, hogy a „Fidesz kétharmada valójában nem is kétharmad, hiszen »csak« a választók harminc százaléka szavazott rájuk”. Elképesztő „érvelés”... Igazi munkásörös...

Aztán következett a 2014-es választás, ahol ismét kétharmados Fidesz–KDNP-győzelem született 2 264 780 szavazattal, ami 45 százalékot ért.

Nos, ezen számok ismeretében kell értékelni azt a várhatóan majd mintegy 3,5 millió szavazatot, amelyet most a NEM kapott. Ugyanis ez a szavazatszám 1,2 millióval több, mint amennyit az MSZP valaha kapott ORSZÁGGYŰLÉSI választáson, és 700 000 szavazattal több, mint amennyit a Fidesz–KDNP valaha kapott szintén országgyűlési választáson.

Vagyis a kormány által kiírt népszavazáson a kormány begyűjtötte a rendszerváltás óta kiírt valamennyi választáson leadott legtöbb voksot, 3,5 milliót! Ezzel szemben a baloldali „demokratikus” ellenzék nem egészen négy százalékkal tudta jogilag az érvényességi küszöb alá vinni a népszavazást, a liberálisok kaptak 1,7 százalékot, és egy viccpárt, amely az érvénytelen szavazatok leadására buzdított, megszerzett hat százalékot. (Tegyük hozzá, érvénytelen szavazat mindig is volt, a 2014-es országgyűlési választásokon például 64 ezer, vagyis 1,3 százalék – „kutyátlanul” is.)

Ezt ünneplik a baloldalon olyan győzelemként, amelyre tíz éve várnak.

Mi pedig nyugodtan hátradőlhetünk. Tényleg úgy néz ki, hogy ez marad életük legnagyobb győzelme. S erre föl álltak neki koalíciós tárgyalásokat folytatni, meg próbaválasztásokról delirálni, erre föl sikoltozzák nagy hangon, hogy megbukott a kormány, megbukott az Orbán...

Az Index pedig így fogalmaz: Hiába volt a hatalmas kampány, nem nőtt a tábor, annyian szavaztak nemmel, ahányan legutóbb a Fideszre és a Jobbikra.

Nos, előbb munkahipotézisként fogadjuk el az állítást. És kérdezzük meg nagy tisztelettel: és akkor mi van? Másfél évvel a következő országgyűlési választások előtt, és hat év kormányzás után ugyanakkora a Fidesz–KDNP tábora, mint volt a legutóbbi választáson? Vagyis szinte biztosan behúzzuk újra a kétharmadot? És ezt ünnepli tíz éve várt hatalmas győzelemként a baloldal meg a sajtója?

Ünnepeljete, gyerekek. Nektek tényleg ennyi eszetek van...

Ráadásul a helyzet a baloldal (és a Jobbik) szempontjából még ennél is rosszabb! Ugyanis konkrétan nem igaz, hogy egymillió jobbikos ment el szavazni, már az első részben kifejtettem, miért nem. Azért nem, mert Vonáék a nyilvánosság háta mögött arra buzdították híveiket, hogy maradjanak otthon, a nyilvánosságban pedig például

elfelejtettek kampányolni a részvétel mellett, és elfelejtettek mozgósítani. Úgyhogy valójában legjobb esetben is félmillió jobbikos ment el (ezek nagyobb része is a jobbikból többé-kevésbé már kiábrándult radikálisokból állt). És nyugodtan kijelenthetjük, hogy a Fidesz–KDNP minimum elvitte a 2014-es táborát, vagyis 2,3 millió embert. S akkor még mindig ott van 600–700 ezer ember, aki most szavazott. Ez pedig két dolgot jelenthet: vagy mégis n?tt a tábor, vagy a baloldaltól sikerült ennyi embert átállítani ebben a kérdésben a kormány oldalára.

Nagyjából ezek a tények.

Így fordulunk rá a 2018-as választásokra, mialatt ellenzékünk megpróbál triumfálni, és úgy tesz, mintha elért volna bármit is. Pedig nem ért el semmit. Illetve mégis: mivel meg fogják nekünk tenni azt a szívességet is, hogy a hátralév? id?ben naponta fogják lehülyézni, lecs?cselékezni, leantiszemitázni és lexenofóbozni a nemmel szavazók táborát, folyamatosan fenntartanak nekünk egy nagyon dühös, nagyon felpaprikázott, nagyon nagy revansra vágyó, minimum két és fél milliós tábort, egészen 2018-ig. Vagyis borítékolhatóan megspórolják nekünk a mozgósító kampányt.

Köszönjük szépen!

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló